

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.540/2025/6.

A tanács tagjai: Dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit előadó bíró
Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró
Dr. Rák-Fekete Edina bíró
Dr. Demjén Péter bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Udvardi & Kozma Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: név1
cím2

Az alperes: Vas Vármegyei Kormányhivatal
cím3

Az alperes képviselője: név2 kamarai jogtanácsos
cím4

A per tárgya: fogyasztóvédelmi ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Győri Törvényszék 2025. április 30. napján

kelt 10.K.701.406/2024/10. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Törvényszék 10.K.701.406/2024/10. számú ítéletét részben, a késedelmi kamat fizetésére vonatkozó részében hatályon kívül helyezi, e tárgyban az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja, egyebekben hatályában fenntartja.

Az alperes a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét maga viseli.

A felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes 2023. február 1. napján hatósági ellenőrzést végzett a felperes által üzemeltetett cím5 szám alatt található, 41060 számú T. üzletben, ezt követően 2023. február 10. napján hivatalból eljárást indított. A tényállás tisztázása érdekében adatszolgáltatásra hívta fel a felperest, kérte a 2023. február 1-jén készleten lévő valamennyi hatósági áras termék mennyiségének 2021. évi adott napi (szerda) átlagkészletének (kivéve tojás és burgonya), továbbá a tojás és burgonya termékek 2022. évi adott napra vonatkozó (szerda) átlagos készleten lévő mennyiségének a megadását. A felperes hiánypótlási kötelezettségének többszöri felhívásra sem tett eleget, ezért az alperes több alkalommal eljárási bírság megfizetésére kötelezte, 2023. június 21. napján kelt végzésével 1.000.000 Ft eljárási bírságot szabott ki. A felperes 2023. augusztus 21-én teljesítette adatszolgáltatási kötelezettségét.

[2] Az alperes az adatok átvizsgálását követően megállapította, hogy felperes megsértette az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény veszélyhelyzet ideje alatt történő eltérő alkalmazásáról szóló 6/2022. (I. 14.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ár rendelet) 2. § (1) bekezdésében foglaltakat, mivel a 2021. október 15. napján forgalmazott termékkörből (csirkemell, csirkefarhát, sertéscomb) kisebb mennyiséget kínált megvételre az üzletben az ellenőrzés napján, mint a hét adott napjára vonatkozó, 2021. évi átlagos napi kereskedőnél készleten lévő mennyiség. Ennek eredményeként 2023. szeptember 28. napján kelt VA/KMEMFF-FVO/211-11/2023. számú határozatával a felperest 5.600.000 Ft fogyasztóvédelmi bírság megfizetésére kötelezte. A bírság összegének meghatározásánál figyelembe vette a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 47. § (1) bekezdését, az Ár rendelet 3. §-át, a közigazgatási szabályszegések szankciójáról szóló 2017. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Szankció tv.) 2. §-át, 9. § (2) bekezdését, 10. § (1) bekezdését.

[3] Az elsőfokú bíróság a peres eljárást a Győri Törvényszéken 10.K.700.932/2023. számon indult eljárásban kezdeményezett (a továbbiakban: 1. indítvány) normakontroll eljárás befejezéséig a 101.K.701.475/2023/3., számú, majd a 10.K.700.326/2024. számon indult eljárásban kezdeményezett (a továbbiakban: 2. indítvány) normakontroll eljárásra tekintettel 10.K.700.413/2024/2. számú végzésével felfüggesztette. Az Alkotmánybíróság III.2363-5/2023. számú végzésével az 1. indítványt visszautasította, majd V/1996-3/2024. számú határozatával a 2. indítványt elutasította.

[4] A Szegedi Törvényszék által kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárásban az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) a 2024. szeptember 12. napján C-557/2023. számon meghozott ítéletében (a továbbiakban: EUB ítélet) megállapította, hogy a 2021. december 2-i (EU) 2021/2117 európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, és a

234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet (a továbbiakban: KPSZ rendelet) akként kell értelmezni, hogy az uniós normákkal ellentétes az olyan nemzeti intézkedés, ami a veszélyhelyzetre hivatkozással előírja az Ár rendelet hatálya alá tartozó mezőgazdasági termékek hatósági áron és a kereskedőnél készleten lévő, a referenciaévben rögzített átlagos napi mennyiségben árusítását, és e kötelezettségek megsértése esetére kötelező jelleggel bírság kiszabását.

[5] A felperes banki bizonylattal igazolta, hogy a vele szemben kiszabott fogyasztóvédelmi bírságot 2023. október 26-án befizette.

A kereseti kérelem, védírat

[6] A felperes keresetében az alperes határozatának elsődlegesen a megváltoztatását és annak megállapítását, hogy az Ár rendelet 2. § (1) bekezdését nem sértette meg, az anyagi jogszabály helytelen értelmezése és alkalmazása folytán az Alaptörvény által biztosított jogbiztonsághoz való joga sérült, másodlagosan a megsemmisítését, harmadlagosan a hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Kifejtette, a T., mint kereskedő önálló jogi személy, azonban az egyes üzletei nem önálló jogalanyok. Az üzletekben folyik kereskedelmi tevékenység, azonban az Ár rendelet szerinti kötelezettséget neki kell teljesítenie. Üzleteit (210 db) naponta kétszáz kamion látja el áruval, amely az országos lefedettséget biztosító, úgynevezett HUB raktáraiból, és a két mega raktárból (Gyál/Herceghalom) elérhető. Az Ár rendelet célja nem az, hogy meghatározza a készletek, mennyiségek fizika elhelyezkedését, hanem hogy biztosítva legyen a vásárlók folyamatos kiszolgálása. Nincs adat arra vonatkozóan, hogy nem rendelkezett megfelelő mennyiséggel, ennek hiányában a tényállás teljes feltárása nélkül marasztaló határozat meghozatalára az alperes nem volt jogosult.

[7] Utalt az Alaptörvény 28. cikkére, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-ára, 81. § (1) bekezdésére, 85. § (5) bekezdésére. Álláspontja szerint az alperes nem tett eleget a tényállás-tisztázási kötelezettségének, bizonyíték hiányában a tényállás megállapítása jogszerűtlen, az alkalmazott szankció alaptalan, eltúlzott, sérti az Ákr. 2. § (1) bekezdését, a rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvét. Előadta továbbá, hogy az eljárás hivatalból 2023. február 9. napján indult, a határozatot az alperes 2023. szeptember 28. napján 231 nap elteltével hozta meg. Ezzel összefüggésben utalt Ákr. 50. § (2) bekezdés c) pontjára, az (5) bekezdés b) pontjára, 103. § (4) bekezdésére. Az alperes az ügyintézési határidőt jelentősen túllépve hozta meg a szankciót tartalmazó határozatot, pénzbírságot nem alkalmazhatott volna.

[8] Az eljárás felfüggesztését követően előterjesztett pontosított keresetében az EUB ítéletére hivatkozással kérte az alperes határozatának a megsemmisítését.

[9] Az alperes védíratában – a határozatában foglalt indokok fenntartása mellett – a kereset elutasítását kérte, hivatkozása szerint jelen perben az Európai Unió jogba ütközés nem képezte a jogvita tárgyát. Elsődlegesen az az eldöntendő kérdés, hogy a kereseti kérelemhez kötöttség, illetve a keresetváltoztatás tilalmának eljárásjogi szabályai lehetővé teszik-e az EUB C-557/23. számú ítéletében foglalt jogértelmezés alkalmazását. Elsődlegesen kérte a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (1) bekezdése alkalmazását, a kereseti kérelem korlátaira tekintettel a döntés meghozatalát, az EUB ítéletének hivatalbóli figyelembevétele esetén a bírság visszafizetésére és a késedelmi kamat megfizetésére kötelezés mellőzését.

A jogerős ítélet

[10] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperesi határozatot megsemmisítette. Kötelezte az alperest a felperes által befizetett fogyasztóvédelmi bírság visszafizetésére és annak 2023. október 26. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat megfizetésére.

[11] Indokolása szerint az EUB ítéletében értelmezett KPSZ rendelet – az uniós jog elsőbbségének elvéből fakadóan, a közvetlen hatálya és alkalmazhatósága folytán – mindenkire nézve kötelező erejű, azt a tagállami bíróságok közvetlenül kötelesek alkalmazni.

[12] Kiemelte, hogy az alperes olyan jogszabályi rendelkezések alapján állapított meg a felperes vonatkozásában jogsértést és szabott ki vele szemben szankciót, amelynek kapcsán az EUB leszögezte, hogy azok uniós jogba ütköznek.

[13] Hangsúlyozta, hogy a Kp. 85. § (3) bekezdésének *b)* pontja alapján hivatalból köteles figyelembe venni a közigazgatási cselekmény ügyben nem alkalmazandó jogszabályi rendelkezésre alapítását.

[14] Figyelemmel arra, hogy az alperes a jogsértésre vonatkozó megállapítást és az alapján a szankció kötelező kiszabását is az ügyben nem alkalmazható jogszabályra alapította, ezért a határozatot a Kp. 89. § (1) bekezdés *a)* pontja, valamint 92. § (1) bekezdés *c)* pontja alapján megsemmisítette.

[15] Kifejtette, figyelemmel a Kúria a Kfv.37.290/2023/4. számú döntésében foglaltakra, a Kp. 89. § (3) bekezdésének célja, hogy olyan helyzetet teremtsen, mintha jogsértés elkövetésére nem került volna sor, ez pedig akként érhető el, hogy az alperes a felperes részére a fogyasztóvédelmi bírságot és annak megfizetésétől számított késedelmi kamatát is visszafizeti. A Kp. 89. § (3) bekezdésének alkalmazása során kizárólag a keresetlevélben állított, az alperes által okozott jogsértés tekintetében van mód arra, hogy a bíróság kötelezze a közigazgatási szervet a tevékenység jogsértő következményének elhárítására (Kúria Kfv.35.215/2021/7. számú ítélet [25] bekezdése).

[16] A bírság és annak kamatai visszafizetésére kötelezés végérvényesen lezárja a peres felek közötti további jogvitát, így az alperesi határozat megsemmisítése mellett rendelkezett azok visszafizetéséről. A Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) késedelmi kamatra vonatkozó szabályát alkalmazva kifejtette, hogy a késedelmi kamat nem kizárólag a mellérendelt felek jogviszonyában alkalmazandó. A tagállami bíróságnak az uniós jog megsértéséből fakadó, a felperest ért valamennyi joghátrányt kompenzálnia szükséges függetlenül attól, hogy az ágazati jogszabály rendelkezik-e kamatfizetésről vagy sem. Az uniós jog érvényre juttatásának követelménye magában foglalja a felperest megillető késedelmi kamat érvényesítését is.

[17] Rámutatott arra, hogy az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 65. § (1a) bekezdése kizárólag az adóhatóság jogszabálysértő döntése folytán rendelkezik a visszatérítési igényről, jelen esetben azonban nem az adóhatóság hozta a határozatot, hanem a fogyasztóvédelmi ügyekben eljáró hatóság. Mindezek miatt a Ptk. késedelmi kamatra vonatkozó rendelkezései alapján rendelkezett a kamat mértékéről.

A felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[18] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a Kp. 121. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan az ítéletnek a bírság

visszafizetésére és kamatfizetésre vonatkozó rendelkezése hatályon kívül helyezését, harmadlagosan a kamatfizetésre vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezését, végül a jogerős ítélet megsemmisítését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását kérte.

[19] Indokolása szerint a jogerős ítélet sérti a Kp. 89. §-át mivel, ha a Kp., vagy a mögöttesen alkalmazandó Pp. nem tartalmaz az alperest érintően bírság visszafizetési kötelezettséget, akkor erre a bíróság önkényesen nem jogosult. Hangsúlyozta, hogy vissza csak azokat a pénzösszegeket tudja fizetni, amelyekkel rendelkezett, vagy rendelkezik. A fogyasztóvédelmi bírságok nem az alperes bevételei, az a határozathozatalkor a Kormányhivatal, jelenleg a hatóság bevételeit képezi, ezért annak visszafizetése iránt csak és kizárólag intézkedést tud kezdeményezni. Erről egyébként minden hatályon kívül helyező, megsemmisítő döntés esetén intézkedik.

[20] Az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdését, ítéletének indokolása hiányos és homályos, nem adott számot az általa hivatkozott Kfv.37.705/2022/6. számú határozat mellőzésének indokairól. Utalt a Kúria Kfv.37.257/2024/7. számú ítéletének [18]-[20] bekezdéseire. A jogerős ítélet nem tért ki arra az észrevételére, mely szerint a Ptk. kizárólag polgári jogviszonyokban alkalmazandó, továbbá, ha a Ptk.-n alapul a kamatfizetési kötelezettség, akkor az Art. 65. § (1a) bekezdésének megalkotása szükségtelen. Nem reagált a kamatfizetés jogalapját vitató előadására sem. Az elsőfokú bíróság a Ptk. késedelmi kamatra vonatkozó rendelkezéseire hivatkozott ugyan, azonban konkrét jogszabályhely megjelölése nélkül. Álláspontja szerint az ítélet késedelmi kamat megfizetésére kötelező rendelkezése a Kp. 89. § (3) bekezdés téves értelmezésén alapul, eltér a Kúria Kfv.37.033/2025 számú határozatában kifejtettektől.

[21] Sérelmezte, az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy az EUB ítéletben megadott jogértelmezést jelen ügy egyedi vonatkozásaival miért nem vetette össze és miért nem vizsgálta, hogy az abban foglalt jogértelmezés mennyiben feleltethető meg jelen jogvita sajátosságainak. Hivatkozott a Kúria Kfv.35.215/2017/9. számú ítéletére. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy az EUB ítélete nem vethető össze az Ár rendelet tényleges tartalmával, ugyanis az Ár rendelet kötelező bírság kiszabási esetet nem ír elő.

[22] A felperes ellenkérelmében a jogerős ítéletnek a bírság visszafizetésére kötelező rendelkezése hatályában fenntartását kérte. A kamatfizetésre vonatkozóan észrevételt nem tett. Utalt a Kúria Kfv.37.033/2025/12., Kfv.37.488/2024/5. számú határozataira.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A felülvizsgálati kérelem részben alapos.

[24] A Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[25] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti.

[26] A felperes az alperes határozata elleni kereset benyújtásával, az alperes a jogerős bírósági döntéssel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán gyakorolta jogorvoslati jogát, melyet a Kúria rendkívüli perorvoslat keretében bírált el.

[27] A Kúria eljáró tanácsa fenntartja a tény- és jogazonos ügyben meghozott Kfv.37.380/2025/9. számú ítéletében foglaltakat, attól sem a döntése rendelkezésében, sem indokolásában nem kíván eltérni.

[28] Az elsőfokú bíróság pontosan és hiánytalanul állapította meg a tényállást, helyesen hívta fel az alkalmazandó jogszabályokat, jogszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az alperesi határozat megsemmisítése miatt bírság visszafizetésre kötelezésnek van helye, a visszatérítendő bírságösszeg utáni késedelmi kamat megfizetésre kötelezést illetően azonban téves következtetésre jutott.

[29] A Kúriának hivatalos tudomása van arról, hogy a felülvizsgálati kérelemben felvetettekkel azonos jogkérdésekben már több tanács is állást foglalt a Kfv.37.033/2025/8., Kfv.37.106/2025/12., Kfv.37.107/2025/12., Kfv.37.110/2025/13., Kfv.37.111/2025/10., Kfv.37.397/2025/11-II., Kfv.37.354/2025/12. számú határozatokban, mely eseti döntésekben kifejtett érvek jelen határozat meghozatala során is irányadók, az azoktól való eltérésre sem jogi, sem ténybeli indok nincs.

[30] A Kp. 89. § (3) bekezdése értelmében a jogsértés megállapítása esetén a bíróság hivatalból kötelezi a közigazgatási szervet a tevékenység jogsértő következményének elhárítására.

[31] A Kp. 89. § (3) bekezdés értelmezése körében a Kúria a Kfv.37.033/2025/8. számú határozata [51] bekezdésében már kimondta, hogy a jogsértő következmények elhárítására kötelező rendelkezés, ami a perbeli esetben a korábban megfizettetett bírság visszafizetésére kötelezést jelentette, az eljáró bíróság hivatalból alkalmazandó kötelezettsége, ebből fakadóan pedig a megsemmisítő ítélet kötelező tartalmi eleme.

[32] A Kúria a Kfv.37.049/2025/6. döntése [41] bekezdésében leszögezte, hogy a Kp. 89. § (3) bekezdés alapján a bírság visszafizetésére kötelezésnek akkor van helye, ha a bírság befizetésének ténye a perben igazolt.

[33] A Kúria megállapította, hogy a bírság befizetése igazolt volt a perben, az elsőfokú bíróság az ítéletében a Kp. 89. § (3) bekezdés alapján jogszerűen kötelezte az alperest a befizetett bírságösszeg felperes részére történő visszafizetésére. E körben nincs jelentősége annak, hogy a bírság az ő bevételeként képezte-e vagy sem, továbbá, hogy technikailag hogyan történik a befolyó bírságösszegek kezelése. Abból a tényből, hogy az alperes szabta ki a bírságot, egyenesen következik, hogy őt lehet a bírság visszafizetésére kötelezni. Mindebből következően a bírság visszafizetésre kötelező rendelkezést támadó részében alaptalan a felülvizsgálati kérelem.

[34] A késedelmi kamat megfizetésére kötelező rendelkezés jogszerűsége kérdése körében a Kúria a Kfv.37.033/2025/8. számú határozata [51] bekezdésében rámutatott, a késedelmi kamat megfizetésére kötelezés szintén a Kp. 89. § (3) bekezdése szerinti, a közigazgatási tevékenységből származó jogsértő következményének elhárítása körébe tartozik.

[35] A perbeli ügyben az elsőfokú bíróság a késedelmi kamat fizetésre kötelezés elrendelésének jogalapja körében a Ptk. késedelmi kamatra vonatkozó szabályait alkalmazta. A Ptk.-ban a késedelmi kamatról a 6:48. § (1) bekezdése rendelkezik. E jogkérdéssel összefüggésben a Kúria a Kfv.37.033/2025/8. számú határozata [54] bekezdésében leszögezte, a bírság után járó késedelmi kamat szempontjából egyedül annak van jelentősége, hogy a perbeli esetben a felperes és az alperes között milyen jellegű jogviszony áll fenn. A perbeli esetben a felek között közigazgatási jogviszony állt fenn, ezért a késedelmi kamatfizetés tekintetében magánjogi jogviszony nem jön szóba.

[36] A Kúria hangsúlyozza, hogy a perbeli jogvita a felek közötti fogyasztóvédelmi jogviszonyból ered, így annak elbírálására a fogyasztóvédelemre vonatkozó jogi rendelkezések az irányadóak. A felperesnek ugyanis azért keletkezett visszatérítési igénye, mert a fogyasztóvédelmi hatóság döntése jogszabálysértő volt és a határozat alapján kiszabott fogyasztóvédelmi bírságot befizette. A fogyasztóvédelmi hatóság és a felperesi kereskedő között a jogszabálysértő határozatból eredő visszafizetési kötelezettség tekintetében kizárólag közigazgatási fogyasztóvédelmi jogi jogviszony áll fenn.

[37] Az elsőfokú bíróság a közigazgatási perben jogszerűségi vizsgálatot végez. Jogsértés megállapítása esetére a Kp. 89. § (3) bekezdése felhatalmazza a közigazgatási bíróságot a tevékenység jogsértő következményeinek elhárítására, ennek keretében - ha igazolt a bírság befizetésének a ténye - rendelkezhet a jogsértően kiszabott bírság visszatérítéséről és a visszatérítendő összeg utáni kamatfizetésről. A hatósági határozattal okozott jogsérelmet orvosló tevékenység azonban nem jelenti azt, hogy a közigazgatási bíróság a peres felek közötti fogyasztóvédelmi jogi jogviszonyból kilépve magánjogi, kötelmi jogviszonyt hozhatna létre. A felek jogviszonya a Kp. 89. § (3) bekezdés alkalmazása körében is fogyasztóvédelmi jogi (közjogi) keretek között marad. Mindez azt jelenti, hogy a visszatérítendő bírságösszeg utáni kamatfizetési kötelezettséget a fogyasztóvédelmi jogi kereteken belül maradva írhat elő. A Ptk. alkalmazásának akkor van helye a fogyasztóvédelmi jogi jogviszonyban, ha erre fogyasztóvédelmi jogszabály kifejezett felhatalmazást ad. A Ptk. nem általános háttérjogszabály a közigazgatási jogviszonyokban. Csak akkor és csak annyiban alkalmazható, amennyiben erről a közigazgatási hatóság eljárására vonatkozó jogszabály rendelkezik. Ilyen felhatalmazásra láthatunk példát a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény 2. § (8) bekezdésében, amely kimondja, hogy közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződésekre az e törvényben foglalt eltérésekkel a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni. A Kp. 89. § (3) bekezdése szerinti rendelkezés - a jogi jellegét tekintve - nem azonos a felek közötti kötelmi jogviszonyt keletkeztető perköltség megfizetésére kötelező rendelkezéssel sem, tekintettel arra, hogy a jogsértő hatósági határozat folytán keletkezett visszatérítési igény nem minősül a Ptk. szerinti pénztartozásnak. Ezt jól példázza az Art. 65. § (1a) bekezdése a jogsértően kiszabott bírságösszeg miatti visszatérítési igényről, vagy a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpvt.) 84. § (1) bekezdése a jogsértően kiszabott bírságösszeg miatti visszatérítésről szóló rendelkezése.

[38] Ahogyan azt a negyedévszázados bírósági joggyakorlat - EBH2006. 1461. - kimunkálta az ilyen jogviszony alanyai közötti követelés, illetve fizetési kötelezettség jogkövetkezményeire vonatkozóan – kifejezetten erre irányuló jogszabályi felhatalmazás hiányában – a Ptk. szerinti szabályok alkalmazásának nincs helye. A jogviszony tárgya nem magánjogi igény, illetve követelés (BH2000.443).

[39] A Ptk. alkalmazhatóságát kimondó, a kamatfizetés jogalapjául szolgáló, a kamatfizetés megállapításához szükséges releváns elemeket (pl. kamat mértéke, kamatfizetés kezdő időpontja) meghatározó ágazati jogszabályi rendelkezésre az elsőfokú bíróság nem hivatkozott, ilyen rendelkezést a felperes sem tudott megjelölni. Analógia útján – így például az Art. rendelkezéseire hivatkozással – pedig késedelmi kamatfizetés elrendelése nem lehetséges {Kfv.37.033/2025/8., indokolás [53], [56]-[57], [61]; Kfv.37.106/2025/12., indokolás [50], [54]-[55]; Kfv.37.107/2025/12., indokolás [38]-[40]; Kfv.37.110/2025/13., indokolás [51]-[55], [61]; Kfv.37.111/2025/10. [41]-[43], amint azt az elsőfokú bíróság a jogerős ítélet [57] bekezdésében maga is megállapította.

[40] A Kúria hivatkozott határozataiban egyértelműen megfogalmazta, hogy tételes jogszabályi rendelkezés hiányában a közigazgatási határozatok törvényességét vizsgáló bíróság sem állapíthat meg az ügyfél részére kamatot, bírói jogértelmezés útján nem lehet a

tételes jogot kibővíteni. A Kp. 89. § (3) bekezdésének alkalmazásával sem lehet odáig eljutni, hogy késedelmi kamat fizetési kötelezettséget lehessen előírni olyan esetekben, amikor ágazati jogszabály a késedelmi kamatra vonatkozóan nem tartalmaz annak jogalapjára és mértékére nézve előírást. A Kp. 89. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés önmagában nem, csak kamatfizetésre vonatkozó ágazati szabály mellett teremt lehetőséget a késedelmi kamatfizetési kötelezettség előírására {Kfv.37.033/2025/8., indokolás [58]; Kfv.37.106/2025/12., indokolás [56]; Kfv.37.107/2025/12., indokolás [41]; Kfv.37.110/2025/13., indokolás [57]; Kfv.37.111/2025/10. [44]}.

[41] A Kúria elvi élel mutatott rá, hogy a jogszabálysértő módon kiszabott bírság visszafizetésére kötelezés után késedelmi kamat fizetési kötelezettséget a Kp. 89. § (3) bekezdése alapján csak abban az esetben lehet előírni, amennyiben az adott ügyben alkalmazandó ágazati jogszabály arra vonatkozóan rendelkezést tartalmaz {Kfv.37.033/2025/8., indokolás [62]; Kfv.IV.37.106/2025/12., indokolás [60]; Kfv.37.110/2025/13., indokolás [62]; Kfv.37.107/2025/12., indokolás [44] 2.; Kfv.37.111/2025/10. [48]}.

[42] Jelen esetben ágazati jogszabály kamatfizetésről nem rendelkezik, és felhatalmazást sem ad a Ptk. szabályainak alkalmazására. A felperes nincs elzárva attól, hogy ezt az igényét más törvényes úton érvényesítse {Kfv.VI.37.110/2025/13., indokolás [55]}.

[43] Az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés deklarálja, hogy a bíróság dönt büntetőügyben, magánjogi jogvitában, a közigazgatási határozatok törvényességéről, az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről, a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának megállapításáról és törvényben meghatározott egyéb ügyben. A bíróságok hatáskörei elkülönülnek, azok nem átjárhatók. A közigazgatási bíróság az általa megállapított jogsérelmet olyan körben orvosolhatja, amelyre a perrendi rendelkezések felhatalmazást adnak. Ezeken a kereteken a hatékony jogvédelem, a célszerűség elvére hivatkozással sem terjeszkedhet túl.

[44] Mindezek folytán a Kúria az elsőfokú ítéletet kamatfizetésre vonatkozó részében hatályon kívül helyezte, és az eljárás bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította, egyebekben ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[45] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a felperes késedelmi kamat iránti igényét az alapján kell elbírálnia, hogy a fogyasztóvédelmi ügyekre irányadó ágazati jogszabályok a jogsértően kiszabott, már befizetett bírság visszatérítésére kamatfizetési kötelezettséget nem írnak elő, továbbá nem adnak felhatalmazást a Ptk. alkalmazására.

A döntés elvi tartalma

[46] *A közigazgatási hatóság által jogsértően kiszabott és a fél részére visszatérítendő bírságösszeg után késedelmi kamatfizetési kötelezettséget csak abban az esetben lehet a Kp. 89. § (3) bekezdése alapján előírni, amennyiben az adott ügyben alkalmazandó ágazati jogszabály arra vonatkozóan rendelkezést tartalmaz. A Ptk. alapján pedig csak akkor, ha az ágazati jogszabály kifejezett felhatalmazást ad a Ptk. alkalmazására.*

Záró rész

[47] A felperes perköltség iránti igényt nem terjesztett elő, a Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, Pp. 83. § (2) bekezdésében foglaltak alapján akként

rendelkezett, hogy az alperes a felülvizsgálati eljárás során felmerült költségét maga viseli, tekintettel arra, hogy a pernyertesség és a pervesztesség aránya közötti különbség nem jelentős.

[48] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés *d)* pontja és az 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati illeték (70.000 Ft) a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdése szerint az állam terhén marad.

[49] Az ítélettel szemben a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § *d)* pontja zárja ki.

[50] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2025. október 16.

Dr. Kurucz Krisztina sk. a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk. előadó bíró

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk. bíró

Dr. Rák-Fekete Edina sk. bíró

Dr. Demjén Péter sk. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő